

ROUŠKA

ročník 29

číslo 2/26

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín, mobil: 732 393 316

email: info@bohumin.charita.cz, www.bohumin.charita.cz

Facebook Charita Bohumín, Instagram Charita Bohumín (charita.bohumin)

JEN ON JE NÁŠ POKOJ

Prožili jsme Velikonoce. Ježíš stanul uprostřed nás, stejně jako kdysi mezi svými apoštoly, s darem svého pokoje. Možná se naše situace podobá tehdejšímu rozpoložení apoštolů více, než si připouštíme. Nemůžeme nevnímat, že cesta k Velikonocům se nesla v atmosféře gradu-
jících válek a násilností mezi národy. Jako apoštolové i my se možná ptáme: Co teď bude? Jak se dále bude vyvíjet svět? A byt žijeme v zemi válkou přímo nedotčené, třeba hledáme dveře, za kterými bychom se ukryli: už žádný příchod migrantů, do ničeho se nezaplétejme, žijme sami pro sebe, hledme si svého bezpečí, žádné vojáky na cizí bojiště, volme takovou vládu, která ochrání náš vlastní ráj.

Možná bude užitečné zastavit se u věty apoštola Pavla (Ef 2, 14): „**Jen On, je náš pokoj.**“ Kardinál Raniero Cantalamessa v roce 2003 na Velký pátek pronesl na toto téma své kázání. Rád bych nabídl myšlenky z jeho promluvy.

Císař Augustus se pyšnil tzv. Paxem Romana, mírem, který nastolil na území své rozsáhlé říše. Tento mír byl dán a udržován vojenským vítězstvím a silou legií nad nepřáteli říše. Kristus získal pokoj jinak, taky vítězstvím, ale vítězstvím nad sebou, vítězstvím na kříži. Je úplně jiného charakteru: „... **obě dvě část (židy i pohany) spojil v jedno a zboural přehradu, která je dělila, když na svém těle zrušil příčinu nepřátelství.**“ (Ef 2, 13-14) Zrušil příčinu nepřátelství. Mír totiž, jak dodává Can

talamessa, se nezískává zničením nepřátel, ale zničením nepřátelství. Kdysi někdo pokáral Abrahama Lincolna za to, že se ke svým nepřátelům chová příliš zdvořile, a připomněl mu, že jeho prezidentskou povinností je naopak protivníky zničit. Lincoln na to odpověděl: „Copak nezničím své nepřátele, když z nich udělám přátele?“ Nepřátelé se totiž ničí zbraní, nepřátelství dialogem. Kéž by to pochopili dnešní vůdcové.

Kazatel připomíná, že mír se buduje malými krůčky. Z miliard špinavých kapek se čistý oceán nevytvoří. Z miliard lidí bez míru v srdci – a z rodin, kde nevládne pokoj – nevznikne nikdy lidstvo žijící v míru. Jakou cenu by mělo na podporu míru vyvěsit z okna mírový prapor, když se doma zvedá hlas, tyransky se vnucuje vlastní vůle a stavějí se zdi nepřátelství nebo mlčení?

Nést pokoj do současného světa, podílet se na utváření míru je i naší odpovědností. Ježíš přišel zvěstovat „pokoj vzdáleným i pokoj blízkým“. Udržovat mír s blízkými je často obtížnější než se „vzdálenými“. Naše malé krůčky mohou začínat doma.

Otec Raniero cituje v závěru svatého Františka z Assisi: „Člověk je tím, čím je před Bohem, a ničím jiným.“ Totéž lze vztáhnout ke světu. Svět je tím, čím je před Bohem, a ničím jiným. Přičemž v Božích očích už nyní „není Řek nebo Žid, otrok nebo svobodný, muž nebo žena, protože v Kristu Ježíši jsme všichni jedno (Gal 3,28). Jen On je náš pokoj. Budujme svět míru ve svých domovech a v okolí. Svěřujme vítězi nad smrtí své krůčky k blízkým i své modlitby za pokoj dnes ještě vzdáleným, za vítězství dialogu a usmíření nepřátel.

Papež sv. Jan Pavel II. v r. 1994 (konflikt na Balkáně) se modlil:

„Já biskup města Říma, klekám před tebou, Pane, a volám: Osvobod nás od metly války. Pjijď tvé království; království spravedlnosti, pokoje, odpuštění a lásky. Ty nemiluješ násilí ani nenávisť, ty se vyhýbáš nespravedlnosti a sobectví. Ty chceš, aby si lidé byli bratry a uznávali tě za svého otce. Tvou vůlí je mír. Bud' vůle tvá!“

Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

**Za klid a mír ve světě,
v naší vlasti,
za naše blízké
i nás samotné.**

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- Za muže v tíživé životní situaci i v souvislosti s úmrtím otce
- Za osoby, které úmyslně páchají zlo, aby Pán vstoupil do jejich života a našli cestu k obrácení
- Za projekty Charity Bohumín

JAK POMÁHÁ POSTNÍ ALMUŽNA

Pan G. je pravidelným uživatelem Noclehárny sv. Martina i Denního centra od loňského srpna. Před tím využil jen párkrát službu Nízkoprahového denního centra, přestože jsme mu tuto možnost nabízeli opakovaně. Když už se nechal přemluvit, provedl řádně hygienu a vyměnil své znečištěné ošacení za nové z charitního šatníku. Nic víc nechtěl. Tvrdil, že je spokojený s tím, co má, a nestojí o společnost, obzvláště tu, která využívá naše služby. Je to jeho život, jeho volba, tvrdil pokaždé, a my jsme nemohli nesouhlasit. Během více než 25 let strávených na ulici

byl nesčetněkrát napaden slovně i fyzicky, mnohokrát okraden a vždy nad tím jen mávl rukou se slovy „tohle se prostě stává“.

Co jej tedy nakonec přimělo změnit svůj názor a začít využívat jak Denní centrum, tak i Noclehárnu? Ze dne na den zcela přišel o svůj zdánlivý pocit bezpečí a to, když mu kdosi zapálil deku, pod kterou právě spal. Útok přežil, následující týdny strávil na popáleninovém centru v Ostravské fakultní nemocnici. Odtud nás posléze kontaktovali, zda bychom se jej „neujali“ a nezajistili mu alespoň podmínky k provádění pravidelné hygieny, nezbytné ke zdárnému hojení. Z naší strany problém nebyl, rozhodnutí však stále bylo na onom pánovi. Sanitka jej tedy přivezla do Denního centra, kde jsme mu vysvětlili možnosti podpory a tentokrát pomoc neodmítl. Začal pravidelně spávat na Noclehárně a většinu dne pobýval na Denním centru. V doprovodu pracovníků docházel na pravidelné převazy a díky dodržování léčebného režimu se jeho zranění velmi dobře zhojila. Mezitím jsme samozřejmě zjistili, že pán nemá žádné doklady, ač rodák z Bohumína, trvalý pobyt má v jedné maličké obci na Slovensku. V Česku žije od roku 1999, kdy byl propuštěn po amnestii z Valdické věznice, kde si odpykával trest. Nikdy už nenašel odvahu vrátit se zpět do svého bydliště, za svou ženu a dětmi. Zvolil si raději život na ulici, bez nároku na sociální dávky, odkázaný jen sám na sebe. Nikdy neměl potřebu žebrat, krást, nebo páchat další trestnou činnost. Přežíval díky občasně výpomoci za jídlo či z toho, co našel nebo dostal. Přespával porůznu, vždy si našel ale místo v dostatečné vzdálenosti od lidí, k nimž postupně ztrácel důvěru. Jeho posledním nejbližším žijícím příbuzným je teta, díky které se zdržuje v Bohumíně. Ta mu léta pomáhá jak s jídlem, tak s oblečením. Takže střípek po střípku jsme se snažili slepit jeho život, aby mohl žít po těch letech opět trochu důstojně. Zajistili jsme mu podmínky k provedení hygieny, nocleh, možnost stravy, nové doklady...a tímto naše možnosti bohužel pomalu končí...A co teď s ním? Na Slovensko se nevrátí. Raději bude dál někde přebývat v křoví nebo pod mostem. Šance, že se jej podaří přesunout na ubytovnu, natož do jiné sociální služby, je nulová. Se slovenským občanstvím totiž nemá nárok na žádné dávky, tudíž ani

na úhradu noclehárny, kdy cena za noc je 60 Kč. Léta strávená na ulici se na něm samozřejmě podepsala i zdravotně a tím, že není pojištěn, je třeba řešit jeho stav formou bezdoplatkových léků, což také není vždy možné.

Možná si teď říkáte, proč právě jej litovat, podporovat, vždyť za svou situaci si může sám. To ano, tak jako většina našich klientů. Jenže on si je toho vědom, není na sebe hrdý, nikoho neviní, ale je vděčný, že může díky našim službám žít trochu důstojněji. Na rozdíl od těch ostatních, kteří naopak jsou pevně přesvědčeni, že se o ně někdo **MUSÍ** postarat. Charita, úřady, stát, kdokoliv a kdykoliv. Svou potřebu vnímají jako nárok a právo a k životu jim tak stačí tohle jejich přesvědčení a natažená ruka.

*Žaneta Bébarová,
Vedoucí služeb Noclehárny a Denního centra*

Chtěla bych milému čtenáři přiblížit důvod, proč jsem požádala paní Žanetu Bébarovou, vedoucí služeb Noclehárny sv. Martina a Denního centra pro osoby bez přístřeší o přiblížení příběhu pana G.

Každoročně farnost Nový Bohumín pořádá v postní době před Velikonoce sbírku Postní almužna. Je to pastorační akce katolické církve v ČR, kdy věřící mohli přispívat finančním obnosem přibližně ve výši ceny požitku, který si odřekli. Lidé tak mohou to, co si odřekli během postu, věnovat na pomoc potřebným. Takto získané prostředky se použijí na různé dobročinné projekty.

V letošním roce byla Postní almužna určena na pomoc osobám bez domova prostřednictvím Charity Bohumín.

Příběh pana G. nás inspiroval k tomu, abychom výtěžek Postní almužny využili na pomoc právě panu G. tak, aby měl možnost uhradit si noclehné v Noclehárně sv. Martina a tím tak zajistíme, aby měl zabezpečenu základní lidskou potřebu – mít kde bezpečně a alespoň trochu důstojně přenocovat.

Chtěli bychom za něj moc poděkovat lidem, kteří se rozhodli přispět do této sbírky a tím tak pomoci konkrétnímu člověku.

S otcem Martinem jsme se dohodli, že pan G., pokud mu to zdraví dovolí, bude docházet vypomáhat na faru při jednoduché údržbě. Např. při sekání trávy.

Ještě jednou moc děkujeme dárcům a také otci Martinovi za zprostředkování daru ve výši **8 600 Kč**.

*Zdeňka Kniezková Brňáková,
ředitelka*

V DOMĚ U KAPLE SI TO UMĚJÍ UŽÍVAT 😊

První karnevalový bál

V sobotu 14. 2. 2026 se u nás v domově konal první karnevalový bál. Klienti se toho dne probudili do krásně vyzdobených prostor. Všude visely barevné balóčky, fáborky a konfety – přesně tak, jak to na prvním karnevalu má být. Některé klientky se již dopoledne zapojily do přípravy jednohubek, které byly součástí občerstvení. Při chystání vzpomínaly na plesy a karnevaly ze svého mládí a bylo znát, že se na odpolední program velmi těší.

Po obědě probíhaly poslední úpravy kostýmů. S převlékáním pomáhal personál domova, který se do celé akce také aktivně zapojil. I pracovnice ze směny oblékly krásné kostýmy. Přesně v 14:00 hodin byly všechny masky připraveny na svou velkou chvíli. Nechyběl malý

welcome drink, ani promenáda masek za doprovodu hudby.

Každý z klientů si mohl vybrat los do tomboly – a každý los vyhrával. Připraven byl také fotokoutek pro památeční fotografie, šipky s cílem prasknout nafouknutý balónek či shazování pyramidy z plechovek. Samozřejmě bylo i barevné občerstvení.

Hudba nás provázela po celou dobu a vybízela ke zpěvu i tanci. To pro naše klienty nebyl žádný problém. S pomocí personálu si každý užil několik tanečních kol a během nich s úsměvem a máváním zdravil ostatní.

Vyhlásili jsme také nejlepší masku. Tou se stala Kleopatra, za kterou se skrývala paní Oczadlá. Cenu jí předala vedoucí domova paní Mecová. Na závěr proběhlo losování tomboly. Díky štědrým sponzorům nikdo z klientů ani personálu neodcházel s prázdnou.

Bylo to opravdu krásné a veselé odpoledne. Klienti odcházeli na své pokoje příjemně unavení, plní dojmů a s úsměvem na tváři. Pevně věřím, že na tuto akci budou ještě dlouho vzpomínat. Už nyní se těšíme na příští rok, kdy plánujeme druhý ročník našeho karnevalu.

Ráda bych touto cestou poděkovala všem, kteří se na přípravě podíleli. Pečovatelkám, které byly ten den na směně, pomáhaly klientům a vytvářely veselou atmosféru. Šikovným kolegyním a paní kuchařce za zajištění výborného občerstvení. Rodinným příslušníkům a Obci Dětmarovice za nádherné ceny do tomboly.

Díky vaší pomoci se karneval vydařil na jedničku. Těším se na další společnou akci.

Turnaj – Člověče, nezlob se

V našem domově se „rozmohl“ jeden milý nešvar – pravidelná odpolední setkání klientek v jídelně u oblíbené hry **Člověče, nezlob se**.

A protože už měly pořádně natrénováno, rozhodly jsme se uspořádat turnaj v této stolní hře.

Do turnaje se přihlásilo celkem 13 klientů. Zvolily jsme vyřazovací systém a vytvořily tzv. pavouka. Dopoledne proběhlo losování dvojic, aby každý věděl, jaký soupeř ho čeká. Původně jsme plánovaly začít až odpoledne, ale nadšení bylo tak velké, že jsme se do prvních soubojů pustily hned.

Některé hry byly rychlé, jiné naopak velmi napínavé. Záleželo nejen na štěstí, jaké číslo padlo, ale také na taktice jednotlivých hráčů. Každý soutěžící měl možnost odehrát dvě hry a postupným vyřazováním jsme se dostaly až ke třem finalistkám.

Ty se utkaly ve velkém finále v podvečer. Souboj byl dlouhý a napínavý až do samotného konce. Dopravit všechny čtyři figurky do domečku nebylo vůbec jednoduché, zvláště když je soupeř neustále vracel zpět na start. V tu chvíli opravdu platilo – člověče, nezlob se. Touha po vítězství byla veliká.

Na třetím místě se umístila paní Hradzká, na druhém paní Bečvářová a vítěžkou celého turnaje se stala paní Matysová. Všechny finalistky si převzaly drobné ceny, gratulace i zasloužený potlesk od ostatních, kteří vytvořili krásnou a přátelskou atmosféru.

Byl to opět jeden z příjemně strávených dnů v našem domově. A už teď se všichni těší na další turnaj – vždyť trénink už zase běží naplno.

*Ivana Sedláčková,
Domov pro seniory U Kaple*

INSPEKCE KVALITY V DOMOVĚ U KAPLE

Je to mnoho let, kdy se mi do rukou dostal článek bývalého pana ředitele Charity Hlučín, kde se velmi vtipně a s trochou nadsázky zamýšlel nad běžným rokem v životě každé Charity a jako „noční můru“ označil různé kontroly a především inspekci na kontrolu poskytování služby Ministerstva práce a sociálních věcí.

Často s láskou vzpomínám, jak trefně popsal to, že tato inspekce nepřichází, ale nečekaně se zjevuje. Od té doby jsme už prošli třemi inspekceci a také pracovali na tom, aby to nebyla zase tak strašidelná „noční můra“. Máme svou metodičku kvality sociálních služeb přímo v organizaci a také roky pracujeme s externí metodičkou, která nás provází všemi změnami, které se týkají poskytování sociálních služeb. Ale především jsme už čtyři roky čekali na to, kdy se po otevření nové služby domova pro seniory v Dětmarovicích inspekce objeví.

A přišlo to 😊.

Dne 10. února začala u nás v domově inspekce sociálních služeb, která trvala tři dny, jejímž cílem bylo ověřit kvalitu námi poskytovaných služeb, dodržování legislativních požadavků a naplňování standardů kvality péče. Inspekci provedli tři pracovníci Ministerstva práce a sociálních věcí.

Kontrola byla zaměřena zejména na oblasti ochrany práv klientů, individuální plánování péče, kvalitu poskytovaných úkonů, personální zajištění a vedení dokumentace. Součástí inspekce byly také rozhovory se zaměstnanci a klienty, kontrola vnitřních směrnic a přímé pozorování chodu zařízení.

V průběhu inspekce byl kladen důraz na důstojnost klientů, respektování jejich potřeb a přání a podporu jejich soběstačnosti. Inspektoři rovněž hodnotili celkovou organizaci poskytovaných služeb.

Výsledky inspekce byly shrnuty ve zprávě, která obsahuje bodové hodnocení jednotlivých oblastí. Domov v inspekci obstál bez ztráty bodu, to znamená na 100%. Tento výsledek vnímáme jako významné ocenění naší práce a potvrzení kvality poskytovaných služeb, ze kterého máme velkou radost. I nadále budeme aktivně pracovat na udržení a dalším zvyšování kvality poskytované péče a klást na tuto oblast maximální důraz.

Poděkování patří všem zaměstnancům za jejich každodenní práci, nasazení a profesionální přístup, stejně jako paní ředitelce Charity Bohumín za její podporu a vedení a vedoucí domova pro seniory za její nasazení, schopnost dotahovat věci ke zdárnému konci a za skvělé vedení pracovního týmu Domova pro seniory U kaple.

*Tamara Mecová, vedoucí Domova
a Zdeňka Kniezková Brňáková*

POTVRZENÍ OD LÉKAŘE NENÍ FORMALITA

Milí čtenáři Roušky,

ráda bych se s Vámi podělila o jednu součást své práce, kterou občas provázejí zmatky a nedorozumění. Myslím si totiž, že někteří z Vás mohou časem hledat pro své blízké krátkodobou službu a tyto informace by měli vědět.

Když domlouvám s potenciálními klienty nástup do odlehčovací služby, vždy po nich musím žádat také potvrzení od lékaře, kde jsou stanoveny diagnózy a léky, které daná osoba užívá.

Pro pečující to často znamená starost navíc a také finanční náklad na zaplacení administrativního poplatku. Nemám z toho radost, ale je to nutné. Většina pečujících toto přijme a nezbytnosti vyřídí. Často se ale setkávám s tím, že to berou jako byrokracii a nechápou, jaký je smysl

takového potvrzení. Dokument, který pak přinesou, není z různých důvodů správně vyplněn, a to může vést ke komplikacím. Je důležité si uvědomit, že potvrzení od lékaře bývá jediným zdrojem informací pro pracovníky rychlé záchranné služby. Zkušenost nám ukázala, že v pobytové službě probíhají výjezdy jinak, než jak tomu mohou být lidé zvyklí z domu. Záchranáři či lékaři neakceptují žádné rozpisy léků a rukou psané informace, které nám zde nechají pečující. Chtějí vždy vidět pouze oficiální dokument potvrzený lékařem.

Abych tuto problematiku přiblížila, budu Vám vyprávět příběh klienta, kterému budu říkat pan Filip. Pan Filip žije doma s manželkou, která o něj, po zhoršení zdravotního stavu, pečuje. Pravidelně k nim dojíždí pečovatelská služba, jinak vše zvládají sami. Na podzim si u nás objednali odlehčovací službu. Manželka klienta vyřídila potvrzení a vše potřebné. Klient měl podle potvrzení diabetes, na který má léky. Během ubytování klienta a předávání léků mezi řečí vyšlo najevo, že léky na diabetes klient už delší dobu nebral a ani je nemá v léčích nachystány. Shodou okolností měl v průběhu pobytu pan Filip zdravotní potíže. Kromě nevolnosti byl pozorován také zvýšený cukr v krvi. V případě, že by k němu byla přivolána záchranná služba, vycházeli by z dokumentu od lékaře a došli by k závěru, že léky na diabetes zřejmě nestačí. Pan Filip tak mohl dostat silnější léčbu na diabetes, než je potřeba, což by zřejmě vedlo k hypoglykemii. U pana Filipa k tomu nakonec našťastí nedošlo, protože pomohl klidový režim a dietní opatření, a nakonec jsme záchrannou službu nevolali.

Pokud tedy mohu mít jedno doporučení, které usnadní spolupráci, bude to následující: Pokud se staráte o svého blízkého, nezapomínejte konzultovat změny v léčích s lékařem a dbejte na to, aby o nich obvodní lékař věděl a kontrolujte, že na potvrzení od lékaře máte aktuální léky zapsány správně.

Přeji krásné jarní dny.

*Monika Adámková,
vedoucí odlehčovací služby*

ASPOŇ NĚKDO, KDO MĚ VYSLECHNE A POMŮŽE

Do naší Občanské poradny v Bohumíně pravidelně dochází muž, kterému se postupem času rozpadlo téměř všechno, co doposud tvořilo jeho život. Zemřeli mu oba rodiče. Krátce nato se s ním rozešla partnerka a opustila byt ze dne na den, beze slova vysvětlení. Zůstaly po ní jenom potíže - dluhy, exekuce, neodhlášené služby, prázdný byt a pocit hlubokého ponížení.

Ještě, než se stačil se ztrátami vyrovnat, přišel spor o dědictví. Postupně k tomu přibývaly další rány: fyzické napadení, zpochybnění jeho verze událostí, hrozba vyřazení z evidence Úřadu práce, ztráta zaměstnání i bydlení. Ocitl se na ubytovně, kde se necítil bezpečně, přišel o osobní věci i peníze. Do toho všeho řešil sociální dávky, dluhy, zdravotní potíže a narůstající problém s alkoholem, který sám začal otevřeně pojmenovávat a chtěl ho aktivně řešit.

Do poradny se vrací znovu a znovu. Ne proto, že by tu našel zázračné řešení, ale proto, že tu někdo jeho příběh bere vážně. Společně jsme s ním sepisovali různá odvolání, vysvětlovali postupy úřadů, pomáhali s dávkami, bydlením, aktualizací životopisu i hledáním cesty k léčbě a práci. Krok po kroku.

A právě i o tom je práce naší poradny. O lidech, kteří se ocitli na samém okraji a o bezpečném a důvěrném místě, kde mohou sdělit, co se jim stalo, a udělat alespoň malý krok k tomu, aby se jejich život nepřestal úplně hýbat.

Vězte, že na své problémy nejste sami. V případě potřeby se na nás neváhejte obrátit! Jsme anonymní a bezplatná služba.

Charita Bohumín
Občanská poradna v Bohumíně
Štefánikova 957, 735 81 Bohumín

☎ 739 002 717

✉ poradna@bohumin.charita.cz

🌐 bohumin.charita.cz/jak-pomahame/obcanska-poradna-v-bohumine

*Martina Horváthová,
sociální pracovnice Občanské poradny v Bohumině*

ÚHRADY V DOMOVĚ PRO SENIORY

Úhrady za pobyt v domově pro seniory představují klíčovou součást financování pobytových sociálních služeb. Výši úhrad stanovuje poskytovatel na základě zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, a prováděcí vyhlášky č. 505/2006 Sb.

Systém úhrad je nastaven tak, aby zohledňoval jak finanční možnosti klienta, tak i jeho základní potřeby a je pravidelně aktualizován. Zmíněná legislativa určuje také limity, které poskytovatel nesmí překročit.

Úhrada za pobyt v domově pro seniory se skládá ze tří složek:

- 1. úhrada za ubytování** – hradí klient ze svého příjmu; zahrnuje náklady spojené s bydlením jako jsou energie (plyn, elektřina, voda), odvoz odpadů, údržba, úklid nebo praní a žehlení osobního prádla
- 2. úhrada za stravu** – hradí klient ze svého příjmu; pokrývá celodenní stravování klienta (nákup potravin, přípravu jídla či dovoz jídla, např. obědů)

3. příspěvek na péči – vedle úhrady za ubytování a stravu hraje významnou roli příspěvek na péči, který je klientovi příznán podle míry jeho soběstačnosti a potřeby podpory a péče. Tento příspěvek je určen na zajištění péče a v případě pobytových služeb je zpravidla využíván na úhradu poskytované péče ze strany poskytovatele, konkrétně na částečnou úhradu mezd zaměstnanců, kteří přímo pečují o klienty; příspěvek na péči vyplácí Úřad práce

Důležitým principem je ochrana klienta před výrazným snížením jeho životního standardu a plným vyčerpáním jeho příjmu. Po úhradě nákladů na pobyt a stravu musí klientovi zůstat 15 % jeho příjmu. Tento zůstatek slouží k pokrytí osobních potřeb, jako jsou léky, oblečení, hygiena nebo drobné výdaje. V praxi to znamená, že pokud by úhrada za pobyt a stravu přesahovala 85 % příjmu klienta (nejčastěji starobního důchodu), musí být snížena tak, aby byl tento limit dodržen.

Nastane-li tato situace, že úhrada je klientovi snížena, vzniká rozdíl mezi skutečnými náklady služby a úhradou klienta. Tento rozdíl může být hrazen v rámci spoluúčasti rodiny klienta na základě dobrovolné dohody mezi poskytovatelem a blízkou osobou.

V poslední době se do popředí dostává také otázka tzv. superdávky, tedy plánované reformy systému sociálních dávek. Cílem této změny je sjednotit více dávek do jednoho přehlednějšího systému. Z pohledu domovů pro seniory může mít zavedení superdávky významný dopad zejména na dostupnost finančních prostředků pro klienty.

V případě, že klient nemá rodinu, která by na sebe vzala finanční spoluúčast, či nelze žádat z různých důvodů o superdávku, rozdíl mezi náklady a úhradou klienta hradí organizace, která se o daného klienta stará.

*Michaela Mičová,
vedoucí domova pro seniory*